

rem, quatenus doctrinae munditiae continetur, vehementer obscuratum fuisse liquet.

§. XV. Sed & perpetuitas ad sanctimoniam, nitoremque in *moribus* extendi non debet. Etsi enim prioribus saltem a C.N. seculis magno studio severior custodita est disciplina, coeperunt tamen seculo jam jam III. mores Christianorum corrumpi, & ad deterius vergere. In luxum, ac proterviam feminarum graviter detonat *Tertullianus*, de cultu feminarum, de velandis virginibus, de pudicitia, & alias. Nec leviter de corruptelis morum queritur *Cyprianus Epist. VI. f. 15. ed. Rigalt.* *Quaedam, inquit, audio inficere numerum vestrum, & laudem praecipui nominis prava sua conversatione destruere. -- Cum quanto nominis vestri pudore delinquitur, quando alius ab aquis temulentus, & lasciviens demoratur: alius in eam patriam, unde extorris factus est, regreditur, ut deprehensus non quasi Christianus, sed quasi nocens pereat. Inflari aliquos, ac tumere audio. -- Quid deinde illud, non deesse, qui Dei templa, & post confessionem sanctificata, & illustrata membra turpi, & infami concubitu suo plus maculent, cubilia sua cum feminis promisca: quando & si stuprum conscientiae eorum desit, hoc ipse grande crimen est, quod illorum scandalo in aliorum ruinas exempla nascuntur &c.* Eusebius autem Caesariensis *cap. 1. L. VIII.* mores Christianorum sub finem seculi III. eo usque contaminatos fuisse scribit, ut manifestam Numinis ultionem, & horribilem illam sub Diocletiano vexationem post se traxerint: *Cum ex nimia, inquit, libertate in negligentiam ac desidiam prolapsi essemus; cum alter alteri invidere atque obtrahere coepisset; cum inter nos quasi bella intestina gereremus, verbis, tanquam armis quibusdam, hastisque, nos mutuo vulnerantes; cum Antistites adversus Antistites; populi in populos colli, jurgia ac tumultus agitarent; denique cum fraus & simula-*
tio